

# ДІЛО

<b>РЕДАКЦІЯ ( АДМІНІСТРАЦІЯ )</b>	<b>ПЕРЕДПЛАТА</b>	<b>Ціна оголошень:</b>
Львів, Ринна 18, II. пав.	в Австро-Угорщині:	Реклама постійна, довготривала
Конто пошт. шаан. 24.726	місячно . . . . . 5— К.	до 30 днів 100 с. в місяць
Адреса теле. „Діло—Львів“	чотирьохмісячно . . . . . 15—	3—6 „ 150 „
Число телефонів 565	піврічно . . . . . 28—	6—12 „ 200 „
Рукописи редакції не повертає.	роково . . . . . 50—	в Львові (без доставки):
		місячно . . . . . 4— К.
		чотирьохмісячно . . . . . 12—
		піврічно . . . . . 22—
		роково . . . . . 44—
		в Німеччині:
		місячно . . . . . 28— М.
		роково . . . . . 104—
		За зміну адреси платити по 50 с.
		Ціна оголошень на місяць
		у Львові . . . . .
		на провінції . . . . .

Видав.: Видавничий Колектив „Діло“

Начальний редактор: Д-р Василь Памейко.

## Проголошення Української Народньої Республіки в Києві.

Побіда Українського Національного Союзу.

Львів 10. листопада 1918.

В останніх днях нашіли були до Львова відомості, що там довершився переворот в ім'я відбудування з'єднаної Росії. А саме 15 ц. ж. мав гетьман усунути до-теперішній кабінет і покликати новий, зложений з багатьох Росіян. Президентом міністрів мав стати Гербель, міністром закордонних справ Пуршкевич, а тільки те-ку міністерства просвіти мав обійти Українець В. Науменко.

Сей кабінет мав 16 ж. м. усунути гетьмана і проголосити з'єднання Росії під диктатурою Денікіна, вождя добровольчеської армії.

Тимчасом найновіші автентичні вісті з Києва говорять, що сей російський переворот був тільки одводнінком. Зараз він нішов переворот, зорганізо-ваний Українським Національним Союзом. Український Національ-ний Союз побідав, проголосив Українську Національну Республіку і його війська по-бідно борються з її ворогами.

Наше подяємо одержані вісті.

Циволочеська, в ночі на 20. листопада.

Дня 17. листопада мав бути склика-ний Український Національний Конгрес й при сій нагоді мав бути переведений пе-реворот в Українській Державі. Одначе переворот відбувся дня 16. ц. ж. Присі-шили його остання грамота гетьмана Скоропадського й утворення нового ка-бінету. Власть в Києві захопив Україн-ський Національний Союз, до якого при-лучалася Сердюцька дивізія, частини був-шої бригади Натівеа, залізнична охоро-на і стрільці з Білої Церкви. Началь-

ним командантом усіх українських військ є Петлюра. Видано відозву до народу, в якій сказано, що усі закони й розпоряд-ки гетьмана висуваються.

Большевики попрають У-країнський Національний Союз.

По одних чутках гетьман арештова-ний, по другим він скрився. Добровольчеський корпус розбитий.

Київ, в ночі на 20. листопада.

Вчора авангарди правобережної гру-пи українських республіканських військ відбили на захід від Києва від Васильова найвяти гетьманом та зложені з російських офіцерів відділи, що числом перевищали наші республіканські авангарди.

На Волні ворога розбито. На полі бою ввало до 600 російських офіцерів. Місто Васильів заняли республікан-ські війська.

Особливо відзначилися в бою сотні Стєхових Стрільців, які чотири рази прий-мали бій з сильним ворогом і розбили його.

Резубліканські війська зайняли ста-цію Боярку.

Населення стрічає українські республіканські війська з одушевленням.

Усі війська стоять до розпоряджож-сти нового правительтва. По містах ор-ганізуються військові відділи.

II-ий гетьманський корпус поквнув гетьмансью сторону й вивнав владу ди-ректоріату Української Республіки.

Українські республіканські війська тим-раз сильніше оточують Київ.

Підпис: Петлюра, головний отаман українських республіканських військ. Отаман Осецький.

## Національні меншости в Західно-Українській Народній Республіці.

Львів, 20. листопада 1918.

Зараз в першій своїй програмі заяв з 20. жовтня ц. р. Українська Національна Рада заявила в справі національних меншостей у нашій Республіці воєсім ясне становище. Їм при-значено як найширші репрезентаційні права на основі пропорціонального виборчого права як найширшу національно культурну автономію на персональній автономії. В цілі здійснення сих прав закликає національні меншости зорганізу-ватися в окремі публично-правні групи і зголо-сити своє представництво в Українській Наці-ональній Раді. Рівночасно заповідано, що на-ціональні меншости будуть мати конституційно заборучене представництво в правительстві.

В сій справі Українська Національна Рада на засіданню 18. ж. зробила знов крок напе-ред і на пропозицію Державного Секретаріату ухвалила утворити в Державній Секретаріаті три державні секретарства: польське, жидіське

і німецьке для береження національних прав Польків, Жидів і Німців у нашій Республіці.

Обсадження сих державних секретарств за-лежить тепер уже виключно від національних меншостей. Вони кожної хвили, зорганізувавши-ся як окремі публичні групи і вступаючи до На-ціональної Ради, можуть обсадити ці секретар-ства своїми заступниками.

Одначе національні меншости нашої Репу-бліки ще не примирилися з фактом її існу-вання настільки, щоб уже тепер узяти участь в її будіванню.

Польська меншість у Львові з оружжям в руці воює проти нашої Республіки в ім'я по-неволюваної нашої землі Польщез, а Польки в краю — хоч покищо силять тигу — то певне готові кожної хвили вчинити замах на нашу Репу-бліку, як тільки зміжувалиби, що такий за-мах мавби успіх. На сей настрій Польків повинні особливу увагу звернути наші державні власти в краю і прийняти всі міри, щоб польські ба-жання не могли перемінитися в дійсність.

Друга національна група — Жиди — ма-лаби властиво всі причини як найбелергічніше

стати при нашій Республіці та помагати оборо-няти й укріпляти її. Бо український нарід пер-ший і доси одинокий, творячи свою дер-жаву — як у Києві, так і у Львові — признав Жидам права нації. І коли Жиди справді хотять бути нацією, а не погорджуваням мате-ріалом для асиміляційних експериментів, то по-винні всі сили своєї обернути в користь тої дер-жави, яка їх нацією признає. Одначе Жиди сьо-го не зробили і жиди збудулися на нестраль-ність у спорі між Українцями й Поляками.

Ми очевидно властними силами, без нічийої помочи, укріпили нашу Республіку. Так само пасивність Жидів не відведе нас від признання їм прав нації. Одначе поза правами є на-строї громадянства, які для співжиття ріжних народів в одній державі значать чи не більше як права. Ми з своєї сторони зробили все можливе. Творення сих настроїв залежать тепер виключно від Жидів.

Німецька меншість з огляду на свою ма-лочисельність не грає такої ролі, як польська або жидівська. Одначе мимо її малочисель-ности наша Республіка признає також їй усі права. Здійснити ці права вже в теперішній хвилі залежить виключно від неї.

Словом, український нарід, приступаючи до будови державного життя на своїй землі, дав найдалше йлучий доказ, що не хоче упо-слідження національних меншостей, тільки хо-че мати їх повноправними і добрими горожа-нами Республіки.

## Соціалістичне правительтво в Німеччині.

Львів, 20. листопада 1918.

Незабаром мають відбутися в Німеччині вибори до установчих зборів. Нове німецьке правительтво щодня щораз більше скріпляє своє панування. Факт, що державний секретар Зольф підписав один з останніх протестів ні-мецького правительтва як міністер закордон-них справ, був джерелом погубоски, що вдало-ся повалити панування соціалістів у Німеччині та що правительтвенну власть узали в свої ру-ки буржуазні демократичні партії. Такі пого-ски вихоплені зовсім в повітрі. Тимчасом це факт, що соціалістичне правительтво в Німеч-чині має довіря більшости населення, що тіль-ки соціалістичне правительтво серед тепері-шніх обставин може осягнути можливо найк-респішній мирові умови.

## В Прусії.

Берлін, 18 листопада 1918.

Через радіотелеграфічну стачію в Науен доносять: Пруське народне правительтво ви-дало гостре повідомлення, силою якого не мож-ли торкати незалежності судів. Отже судових вироків не треба нікому предкладати до за-твердження, навіть радї ро бітничих і воєнних послів.

Виконавчий комітет рад робітничих і во-єнних послів з приводу розпорядку пруського правительтва, силою якого правительтвенні президенти й краєві радники мають ділі вести свій уряд, заявляє, що не дальше ведення уря-дів відбувається тільки під найгострішою кон-тролем місцевих рад робітничих і воєнних по-слів. Усім урядам краєвих радників і воєн-них послів відсаоручники рад робітничих і воєн-них послів і вони мають все пильнувати всі

ників а, а відкрите спротивлення краєвих рад мір, або вищих урядників мають в данім разі зламати збройною силою.

Берлін, 19. листопада 1918.

Через радіотелеграфічну стачію в Науен сповіщають: Пруське правительство пригадує в урядовім комунікаті, що існуючі закони й розпорядки, на скільки правительство виразно не скасувало їх, лишються на далі в силі, а також кожний без перешкоди далі користується дотеперішніми правами. Всі горезжане держави далі зобов'язані платити дотеперішні податки й данини.

## Доля Гіндебургга.

Берлін, 18. листопада 1918.

Через радіотелеграфічну стачію в Науен доносять: Робітничі й воєнські ради Каселю видала з приводу переселення великої головної квартири до Каселю таку відозву: Горожане й воєнки! Сьогодні приїждить генерал-фельдмаршал Гіндебург, офіцери й воєнки великої головної квартири до Каселю, щоб в Вільгельмстаге управляти демобілізацією наших військ. Гіндебург належить до німецького народу й німецького війська. Він посів свої війська на великі побіди й не покинув свого народу в найтяжчій годині.

У великості сповнювання свого обов'язку ніколи Гіндебург не був ближчий нам ніж сьогодні. Його стоєть під нашою охороною. Ми знаємо, що цивільне й військове населення Каселю зустрине його з почуваннями пошани й поважання і що він безпечний перед прикрестями. Генерал-фельдмаршал носить зброю, а так само офіцери й воєнки великої головної квартири, котрі товаришать йому.

## Зречення в престолу баварської династії.

Львів, 20. листопада 1918.

З огляду на побіду революційного руху в Баварії і на проголошення баварської республіки король Баварії зрікся престолу в своїм імені та в імені кронпринца. Баварська королівська родина Віттельсбахів лишлася в краю і, як доносять з Мюнхену, замешкала в однім з колишніх королівських замків.

## Евакуація зайнятих Німеччиною земель.

Берлін, 18. листопада 1918.

Через радіотелеграфічну стачію в Науен повідомляють: Поголоски, що німецька військова управа хоче здатних до зброї мушкетерів перевезти з земель, які має обсадити антагта, та з нейтральної пелоси до далі на схід положеної Німеччини, не мають ніякої підстави. Все населення може без перешкоди евакууватися в своїх родинних місцевостях.

Навіть паризька преса признає, що німецька військова управа совісно не переводить умови завершення зброї. „Perit Parisien“ підносить, що при евакуації зайнятих земель не притрапилися ані жадні ушкодження, ані не було ніяких ревізій. Півурядова французьке повідомлення стверджує в газетах, що евакуація переводиться швидше, ніж цього можна було сподіватися. Німецьке правительство робить усе можливе, щоб виповнити умови, на які вгодилося.

## Німеччина й Московщина.

Берлін, 19. листопада 1918.

Через радіотелеграфічну стачію в Науен повідомляють: Німецьке державна управа повідомила правительство Московщини, що його представництво в Берліні покищо не пожадане.

## Неспокої в Італії.

Львів, 20. листопада 1918.

До Відня дісталися уже 10. листопада вісті, що в багатьох італійських містах вибухли мессові. Нейтральна преса потвердила ці вісті. Перебіг революційного руху в Італії представляється ось як: Ліві соціалістичні круги, що збуваються коло „Avanti“, а так само населення сільських міст, яке терпить нужду, по розвитку руху над Півною взяли гору. Як довго італійську землю займали австро-угорські війська, держувалися від неспокоїв, бо загальна

публична думка в Італії була того роду, що Італія мусить воювати, щоб визволити власну землю.

Вістки про окупацію південно-славянської території італійськими військами викликали в цілім краю у дійсно демократичних елементах незвичайне обурення. З приводу претесту південних Славян писав „Avanti“, що робітництво мусить як найгостріше виступити проти імперіалістичного правительства в Римі. В поодиноких гарнізонах соціалістичні агітатори видають поклики до залог покинути службу. Спроби військових властей в Турині й Медіолані запобігти над народними масами при помочи воєнків, між якими поширився революційний рух, не вдалися, бо воєнки просто відмовилися ужити насилля.

Вістки з рідного краю дісталися на фронт і там у багатьох полках утворилися ради воєнських послів, які зажадали негайної демобілізації й демократизації армії на російський зразок. Були випадки, що всякі арештували своїх командантів, уформувалися і відійшли до дому.

Правительство розпорядило наглий суд над великою частиною воєнків і принює ввлиз італійських газет за кордон. Швейцарські часописи разуються з правдолюбністю, що правительство Бісольері — Сонніно устуить і зрештє місце гирвно демократично-соціалістичному кабинетови. Підне уваги те, що революційний рух в Італії має гирвний республіканський характер.

## Присяга Українських Військ.

Державний Секретаріят військових справ Західно української Народної Республіки усталив такий текст присяги для Українських Військ:

Присягаємо торжественно Всемогучому Богу повинуватися вірно і служачи Західно-Українській Народній Республіці, її Верховній Владі, її Правительству, її Армії, як також всім її отаманам та всім її Начальству, їх поважати і захищати, їх прикази і вприсоручення у всякій службі виконувати, проти кожного зорота, хто небудь ним був би і де тільки воля її Верховної Влади вимагатиме, на водах, на сушах, у воді, в день і в ночі, у боях, настулах, сутичках і всякого рода підіривах, словом на кожній місці, в кожну пору, в кождім случаю хоробро і мужно боротися, наших військ, прапорів і оружя в ніякому случаю не покидати, в верстем ніколи в найменші порозуміння не входити, завсігди так вестися, як свого воєнні закони вимагають, та як чесним воїнам личить, і в сей спосіб в чести жити і умирати. — Так нам Боже допоможи — Амінь.

Затверджено постановою Української Національної Ради.

Львів, дня 13. листопада 1918.

Вітовський, отаман в. р.

Державний Секретар Військових Справ.

## Виконавчий комітет української соціал-демократії до німецького правительства.

Берлін 19. листопада 1918.

Через радіотелеграфічну стачію з Науен повідомляють: Виконавчий комітет соціал-демократичної партії на Україні вислав до німецького народного правительства таку телеграму з висловом бажань з приводу побіди німецьких партійних товаришів: „Всесвітня війна, здавалося, хоче знищити інтернаціональну єдність пролетаріату. Однак війна відкрила всім поневоленням очі й вони почали всюди домагатися миру й демократизації своїх правительств. А тепер правительство Німеччини взяло у свої руки перші сторбжі міжнародної демократії. Українська соціал-демократична робітнича партія сильно переконана, що демократія віднесе побіду над усіма й інтернаціонал знову відродиться, який поведе людство на стрічу кращій будучині.“

## Звідомлення Начальної Команди Українських Військ

з дня 20. листопада 1918.

Завіщення оружжя, заключене між обома бойовими сторонами у Львові, продовжено на дальших 24 години, се є: від 6 год. рано дня 20. с. м. до 6 год. рано дня 21. с. м.

## Воєнно-повинностевий податок.

Львів дня 20. листопада 1918.

Фінансове положення нашої держави почалося фазою острої кризи. Без сумніву, така доля стрінула не тільки нас, але й інші держави, котрі знаходяться в стані новоорганізації на рушвищах старої Австрії. Однак потішувати себе тим, значило би зажаурювати очі на будучу дійсність. А дійсність є аж надто криклива. Ствогосами домагається вона грошей і грошей. Нині не дається навіть в найбільш загальнім приближенню подати висоти запотребовання як найпильніші, невідкличні видатки. Знаємо тільки одно: військо мусить одержати потрібні зарпід, одяги, зброю і достаточну плату. Армія, котра саме є на початку творення, мусить бути добре відживлювана і мусить одержати відповідну плату, нічим не схожу на плату бувшого австрійського війська. Далі адміністрація Республіки вимагатиме великих вкладів. Навіть при редуції урядничого персоналу о дві третини, оставша, зглядно новонабрана третина поглотуватиме стільки грошей, скільки передше виданалося на велику фалангу урядничого пролетаріату. Наші урядники мусять відразу одержати таку плату, щоби держава і громадянство були забезпечені перед есентуальною деморалізацією і корупцією більшої частини урядничого стану, як це було в старій Росії і в старій Австрії. Ідучи по дній вимог хвилі наш уряд мусить подбати про школу. Більш як чотирі роки дичили українські діти без школи і науки. Не вижидуючи спокійних і впорядкованих відносин увага уряду і громадянства мусить бути звернена на потреби школи й учителів. При тім теж не можна поминути невидного матеріяльного положення учителів всіх шкіл. Учителів мусить одержати таку винагороду, щоби було заспокоєне не лише мінімум існування, але також його культурні потреби. Далі йде журба уряду за виживлення, замореного голодом населення, заосмотрення влі і смир, видатки на заграничне представництво. Взагалі потреби громадсько-державного життя, і то власне ті найконечніші і найпильніші, вимагають великих грошових вкладів.

Не сумніваємось, що Секретаріят фінансових справ пильно працює на зладженні державного бюджету, що всі в горі згадані й незгадані потреби та їх покриття обдумуються з найменшими подробностями. Певним є й те, що вскорі будуть зроблені приготування задля випуску власних державних банкнотів, покритих цілим майном Республіки, а також есентуально зиском держави з майбутньої земельної реформи.

Поки-що, щоби зарадити лиху, Секретаріят фінансових справ намічає стягати залеглі податки та розписати внутрішню державну позичку. Які будуть висліди цього, трудно сказати. Залеглі податки представляють велику суму, головню в містах, фаворитованих бувшим австрійським правлінням. Сам Львів залагає з податками до висоти близько 100 міль. корон. З того однак вдасться стягнути ледви половину і то не скоро. Певнішою і доцільнішою вже буде внутрішня позичка, особливо, колиб була приммана в паперах австрійської воєнної позички. Всежтаки ці два жерела державних прибутків ледви чи вистануть на величезні видатки держави, хоч-би й найпильніші. Член У. Н. Р. М. Петрицький, промовляючи на останньому засіданні Ради, підніс думку заведення поступового маєткового податку. Секретаріят взяв на розгляд і розвагу цю пропозицію. Певно, що є ще, або вкортці будуть, й інші жерела державних прибутків.

Я бажав би на цьому місці звернути увагу відповідних чинників на одно податкове джерело, котре лежало би на шляху блищої реалізації, як інші. Маю на думці воєнно-повинностевий податок. Питання було би, хто саме обов'язаний платити той податок? Заки на це відповім, спішу ще кількома словами про мобілізаційний розпорядок Секретаріату військових справ.

Українське військо, а краще кажучи військо Республіки, котре з одного боку обороняє столицю держави проти наступів епігонів вчорашніх гнобителів, а з другого боку закріплює народовластя в цілій країні, є не лиш основою, влади народу, підпорою народного уряду, але головню остосою ладу і порядку. Нікому іншому, тільки війську треба завдячити, що воно в момент усунення старого ладу, напругло усі свої сили, щоби ніде не допустити до таких сумних подій, котрі саме тепер мають місце в польській частині Галичини. Жилава рука українського воєнка, його почуття права, змісел порядку — скріплюють правний лад, пошанування життя і майна. Про це мали нагоду переконатися напр. Жиди також в жидівських кварталах Львова, де українські воєнки обороняли й обороняють жидівське населення перед військово-грабничими польськими ватагами.

# Добровольці до Української Національної Армії зголошуються у Львові при ул. Курновій ч. 12.

Розпорядок Держ. Секретаріату військових справ говорить про мобілізацію осіб означених пунктів, належних до української національності. Розуміється, українська національність покривається тут з модерним розумінням народності, то значить, що мобілізацією є обов'язок не лиш греко-католики чи православні, але також України римо-католики (латинники) та Українці мейсесового віросповідання. Цих останніх є дуже мало, тим більше тепер, коли українська конституція з 19 жовтня признала Жидів окремою нацією. Таким чином поза обов'язок мобілізації остала би значна частина мусульманського населення, людей молодих або в силі, здатних носити оружя, котрі жили би спокійним, мирним життям і зисковим трудом під захистним крилом українського воєнка, а самі вони не причинялись би до твердого вдержання правного ладу і оборони границь Республіки. Український народ, тяжко зранений і скривавлений в предвигір війни, мусів би далі проливати свою кров не тільки в своїй обороні, але також в обороні тих, котрі до тепер віками жили з його труду і поту. Було би це у великій мірі вже не разячою, але крикливо-визиваючою несправедливістю. Що до Поляків, горожан Республіки, то ця несправедливість булаб до певної міри тимчасово рекомпенсована, а саме справедливою втратою несправедливо домінуючого становища на території українських земель.

Зрештою, багато Поляків почувася себе надлишковим елементом (урядники, учителі й учительки із штабу культурної місії, частина робітництва), котрий небавом відплине у свої природні домища, на етнографічно-польську територію. Урядники-Поляки завдані на службу в Республіку, ясно й недвозначно відмовляються від служби тим, що надіються покликання до праці в межах польської держави варшавським урядом. Крім того, Поляки мають свою державу; багато з них захоче жити під дахом тієї держави. До часу упрямління тої справи, до хвили, коли Поляки не здеklarуються стати горожанами Західно-Української Народної Республіки, наш уряд зовсім справедливо, здержався з втягненням їх в ряди армії Республіки. Зовсім інакше мається справа із Жидами. Вони росли, розвивалися й багатіли на нашій землі, котрої горожанами певно почували себе, або повинні почувати. Вони не мають своєї чисто етнографічної області, не мають своєї держави, до котрої есентуально хотілиб вимандрувати. Вони співділають з нами в утвердженню ладу державним способом і зазнають охорони нашої влади. Значилоб, щоб вони взяли на себе, як не обов'язки жовнірів, то хоч значніші тягари на вдержання війська. Спекулятивна, купецька позиція нейтральності не може бути глейтом проти обов'язків кожного горожанина. Правда, військовий Секретаріат і Рада не обняли Жидів обов'язковістю мобілізації не тому, немов тут входила в гру яка-небудь нейтральність, тільки виключно тому, що жидівський народ не має військового змислу. За те справедливість вимагає, щоб Жиди в більшій мірі, як інші горожане, причинились до вдержання охоронно-оборонного війська. Вони отже є обов'язані скласти воєнно-повинностевий подарок на потреби армії. Яким способом має бути стягнений той податок і в якій висоті (чи в пропорції масткового податку, чи поголовно від обов'язаних до військової служби) це річ нашого уряду і тимчасового парламенту — Української Національної Ради. Моїм завданням було тільки одно: звернути увагу на цю аномалію та підняти ще одно джерело державного податку. На території Республіки живе понад 700.000 Жидів. Коли з того половина, т. є. 350.000 припадає на мушин, з чого є лиш 10% військово-обов'язаних (35.000 мушин), то колиб кожний обов'язаний заплатив одноразово воєнно-повинностевий податок лиш у висоті по 2000 К, держава одержалаб скоро і негайно 70 міль. корон на свої видатки. Перш усього ту суму требаб повернути на потреби війська. А прещінь ця квота висталаб хоч на одномісячне вдержання невеликої армії.

О скільки наш уряд повинен, на мою думку, не проминути нагоди розглянути це не надто складне питання, о скільки Жиди повинні радо й охоче зложити отсей невеликий податок, маючи на увазі, що тут розходиться о армію, котра вдержить над та охоронить їх майно, і що дорожче — хітти.

Ф. Ф. — і.

## Під увагу!

Всі, що їдуть на провінцію, нехай беруть з собою „Діло“, бо поштовий рух здержаний.

## НОВИНКИ.

Львів, 20 листопада 1918

— Державний Секретаріат віросповідань і просвіти урядом шоденно від 12-ої—1-ої год. в бюрі б. Радн шк. пр II. поверх дає: і 9. (зхід через б. намісництво).

— Для мешканців з областей бойової лінії Повітова Харчова Управа повідомляє, що мешканці з областей бойової лінії, як також і ті, котрі ще не приділені до районних враннів, можуть одержати бараболі й напесту в дрібній скількості в враннівцях: при вул. Домініканській ч. 7, Академічній ч. 3, і Панській ч. 8.

— Від Повітової Харчової Управи. Повітова Харчова Управа звиває всі посідачів більших посудин до перевозу молока — зголосити їх в Повітовій Харчовій Управі у Львові, вул. Бляхарська, ч. 18, і пов. Незагослошені посудини до дня 24 листопада підпадуть безвзятній реквізиції.

— Продаж молока. Повітова Харчова Управа оголошує: Звиваємо всі управу шпиталів, добродійних заведень і всіх молочарень, які до того часу продавали молоко, зголосити в Повітовій Харчовій Управі, вул. Бляхарська, ч. 18, і пов. і подати свої запотребовання молока та від кого його побирють.

— В справі достави молока до Львова. Повітова Харчова Управа у Львові сповіщає: Отсим подамо до відома всіх громадських урядів (кмісарів), що Повітова Харчова Управа у Львові переведе централізацію обороту молока в апрсвітанійних цілях міста Львова. Вся надвишка молока в громад. має бузи до старчена встоє до централі у Львові, ул. Бляхарська, ч. 18, і пов. (згл. до заведень, еказаних цєю централією). Тому звиваємо всі громадські уряди оснувати в своїх громад. молочарні, а яких молоко й молочарські продукти будуть до старчувані просто до вгаданей централі у Львові. Так само звивається всі громадські уряди видати посвідки для достовірних осіб-молочарів, яких Повітова Харчова Управа видасть потрібні легітимашії на перевіз молока до Львова. Пригожене молоко іншими особами, котрі не матимуть таких легітимашій, буде конфісковане. — Кожда посідака молока до Львова мусить бути стверджена громадським урядом в о ібній книжочці, а відбір молока потверджений знову через Повітову Харчову Управу (згл. управу окружної молочарні, еказаної П. Х. У.). За молоко заплачуємо зарав при відборі по 3 К 10 с. за літру в доставою до Львова.

— Повітова Харчова Управа у Львові педве отсим до відома, що при ул. Бляхарській ч. 18 міститься лиш Головна Управа, Головна Каса, книжководство, всі інші відділи містяться в німецькій гімназії. Там владчується також гроші за бараболі.

— Максимальні ціни на молоко. Повітова Харчова Управа у Львові установляє з днем 19. листопада 1918 р. таку ціну на молоко: 1) за 1 літру молока свіжого незбираного виплачує Повітова Харчова Управа доставляєм з доставою до Львова 3 К 10 с., 2) за 1 літру молока свіжого незбираного пролають молочарні в більших скількостях по 3 К 50 с., 3) за 1 літру молока свіжого не збираного в дрібній продажі 3 К 60 с.

— Представником Німеччини в Польщі, як доносять часописи, став гр. Кеслер, колишній директор музею у Ваймарі.

— Голод у Відні. Подорожні, що приїждять з Відня оповідають, що у Відні голод прибрав застрашачі розміри. Минулого аonedілка зменшено у Відні пайку хліба на десять декаграмів денно. Але й ці пайки не можна одержати на хлібову картку. Біда така велика, що такої не було навіть в перших весняних місяцях 1918 р. Австро-німецьке правительство спільно з буржістром Вайскірхнером вислало знову делегації до Праги й Будапешту, щоб за всяку ціну дістати засоби поживні. Говорять, що Чехи хочуть дати поміч тільки від тою

умовою, що чеське населення Відня одержит права національної меншости. Віденська соціалдемократія домагається сповнення цих до- вгань.

— Призвання жидівської нації в чехословацькій державі. На цій території колишньої Австрії є сильний рух за тим, щоб Жидів признати самостійною нацією. Президент чехословацького комітету в Парижі Масарек дав поручення правительству негайно признати Жидів самостійною нацією в межах чехословацької держави. Відповідні змагання в Австро-Німеччині натрапляють на великі труднощі, бо соціалісти заявляють відкрито, що при такім розділі вони булиб позбавлені своїх найважчих провідників. Дальші переговори в цій справі відбуваються.

— Відвід австро-німецьких і угорських військово-спів. Дня 19. листопада перед полуднем виїхали в Бернадичську площі зі Львова яки 300 австр. і німецьких і угорських війск. осіб, багато з них разом з своїми родинами. Подорож відбувала я до найближчої залізничної станції пішак. Українські військової влади дали їм до розпорядження тягрові авта до відвозу пакувків. Найближчий транспорт на захід відбудеться 21. листопада.

— Еспанія й Московщина. Як доносять швайцарські часописи, еспанський державний підсекретар в міністерстай екордон-их справ Сабалдеро заявив, що еспанське правительство зрівда зноини з московським правительством. Тепер в Росії не має жадного представника Еспанії.

— Німеччина й Швайцарія. Німецьке правительство звивало швайцарському союзному правительству, що во спиненню ворожих кроків воно реєгує з дальшого тривання дотеперішньої економічної контролі. Таким робом у і обмеження й економічні договори між Німеччиною і Швайцарією усунені.

— Французька газета про німецьку революцію. Супроти недовіря, з яким усе ще захопується буржуазна французька преса супроти німецької преси, „Vicioire“ пише між иншим: Це не може смутити французького народу, тив більше, що німецька революція не має чого побоюватися червоного большевизму. Приклад Росії став зразком для німецької революції, але все таки у німецького народу є великий змисл для дисципліни й ладу. Очевидно німецькі соціалісти більшости відчули перші дрижання соціалізму та через задержання управи та цивільних і військових провідників охоронила край від хаосу й анархії.

— Переїзд війск Макензена. Як доносить „Pester Lloyd“, між Угорщиною і німецьким народнім правительством та висланою Макензеном комісією прийшло до порозуміння в справі переїзду війск Макензена. З обох боків мають зробити все, щоб уможливити швидке й упорядковане відтранспортування армії Макензена. Будапештська газета доносить далі, що Макензен з власної ініціативи спричинив утворення ради воєнних послів у своїй армії.

— Перша поміч при Начальній Команді укр. війск гадуємо уладити чотиротижневий безплатний курс для фахових саваританок, які по укінченню курсу будуть приділені до служб у наших шпиталях. Курс обмежується на разі до числа 20 осіб. Особи інтелігентні, що мають охоту посвятитися тій службі, звольте зголошуватися в Народнім Домі у сант. хорунжого Скомоловського.

— Від Українського Харчового Уряду. Потрібні зарав машини з вищою освітою до виїзду на повіті для Українського Харчового Уряду. Зголошуватися лиш з письменима рекомендаціями знаних осіб до Українського Харчового Уряду у Львові вул. Руська ч. 20.

## П О З Н Е Р Л Я.

Павло Глодзінський, директор Краєвого Союзу господарько-молочарського, номер в Стрию на еспанку і звязані з нею комплікації. Похорони відбулися дня 8. листопада 1918. Покійний пв звязно технік, працював як ревізор Краєвого Союзу ревізійного у Львові, та відбувши молочарські студії посвятився організації молочарень, при чім положив значні заслуги. Покликаний на відпов. дальше становище директора Молочарського Союзу віддав йому цілєю душею і заслуживає коло його ре-

організації. Ласіва вдача і товариськість Покійного дабули йому швидко симпатії в кругах нашого громадянства. Чесна пам'ятка доброго і заслуженого громадянина.

Федір Кузів, довголітній слуга Української Бесіди у Львові, помер по довгій хворобі вчора в 52 р. життя. Покійний був типом тих слуг, що вгадують інстинктивно, при якій служать, немов на свою власну та тішаться її розвитком, якби в ростом свого власного майна. Нехай буде йому легкою рідня земля, яку любив сердечно, на якій служив своєму народови по своїм силам. — В. Н. П.

Листа втрат III.

З боїв від 1-15 включно.

Стр. Гоголь Никола добр. ран., стр. Гуцлер Дачно УСС. ран., цив. Гинцисич Марія ран., стр. Галів Никола УСС. нед. на очі, чег. Гинцисич Ярослав 41 п. п. ран., стр. Гнідів Михайло 35 п. стр. ран., стр. Губіцький Йосиф 15 п. п. ран., стр. Гонд Іван 41 п. п. ран., стр. Гусаковський Теодор 80 п. п. ран., стр. Гнатів Василь 19 п. стр. ран., стр. Гойник Василь УСС. ран., стр. Гаган Дмитро УСС. убит., стр. Горобель Олекса добр. ран., цив. Голик Іван ран., добр. Грабовецький Іван ран., цив. Голик Софія ран., поруч. Григоряк Семен 58 п. п. ран., стр. Гачонюк Нікита 19 п. стр. ран., улан Гринів Іосиф уланськ. п. ч. 7 ран., стр. Гуцул Павло 35 п. стр. ран., цив. Гапук Іван ран., стр. Юрків Гринь вартовий курінь 50 ран., цив. Якуб Даміан ран., хорунж. Івасик Дмитро 9 п. п. ран., добр. Іщиський Іван ран., стр. Яцук Григорій 15 п. п. ран., стр. Ярко Юрко 15 п. п. ран., стр. Яремчук Марія УСС. ран., стр. Юцук Никола УСС. ран., стр. Юськів Петро УСС. ран., Яків Дмитро УСС. ран., старший десяти. Яців Йосиф військ. поліція ран., стр. Яримко Н. 19 п. стр. ран., стр. Янкевич Михайло 35 п. стр. ран., стр. Юськів Льоренц 89 п. п. ран., цив. Ярема Юрко ран., добр. Косцимюк Гаврило ранений, цивільна пані Колесова ранена, стрілець Козачук Олекса поліціянт 35 п. стр. ранений, добр. Конох Василь ранений, поручик Козак Северин 30 п. стр. ран., добр. Каламачак Дмитро ран., підпор. Касиня Василь УСС. ран., стр. Клек Михайло 80 п. п. хорий влітшов до гарн. шпиталю, цивільна Мадярка Коссут Мар'я (горячка) до гарн. шпиталю, уч. IV клас. Курюцький Василь ран., виступ Копчук Василь добров. ран., цив. Кравець Арташ ран., цив. Крайтерер Авраам ран., стр. Когут Михайло УСС. ран. до Красного, стр. Кіселюк Н. УСС. ран., поліц. Кудрик Северин ран., цивільна Косовська Марія ран., стр. Конок Лаврентій добр. ран., цивільна Козовська Марія ран., цивільний Кад Саломон ран., десятник Кернич Володимир УСС. помер, стр. Кіліта Стефан УСС. помер, міліціянт Кульчицький Богдан ран., стр. Кравий Семяк 35 п. п. ран., стр. Коварницький Іван 77 п. п. ран., стр. Козован Теодор 19 п. стр. ран., улан Косак Михайло 8 п. уланів ран., стр. Кашейка Микола УСС. ран., старший десятник Косов Олекса 30 п. п. ран., старший стрілець Комед Осип 19 п. стр. ран., стр. Кучма Петро УСС. ран., десятник Кудай Степан військовий поліціянт ран., стр. Когут Микола УСС. ран., стр. Кулик Іван 19 п. стр. ран., стр. Кадиняк Юрко 36 п. стр. ран., стр. Квас Франц 19 п. стр. ран., стр. Кибя Іван 19 п. стр. ран., хорун. Качаровський Ізакор 16 п. п. ран., цивільна лікарка Клейман Роза ранена, цивільна Кличковська Бя ранена, стр. Корницький Михайло УСС. ран., стр. Косолян Федь доброволець ран., стр. Ковальчук Іван доброволець ран., стр. Кавюк Йосиф 36 полк с-рницька ран., стр. Коверчук Лев УСС. ран., виступ Ковалів УСС. ран., цив. Казиме Наталка ран., пол. Лащисин Клим ран., стр. Люв Бернгард 23 п. п. ран., стр. Лозьський М доброволець ран., медик Кляйнкєвф доброволець помер, стр. Лівіньський Никола доброволець ран., стр. Ліжованський Роман У. С. С. ран., стр. Ласак Галт У. С. С. ран., цив. Ламінгер убитий, цив. Луан Катерина ран. вернула до дому, четар Ліскевич убитий, стр. Ливачук Николай вартовий курінь 50 ран., виступ Людиз Гнат військ. поліціянт ран., стр. Ласк Антія 77 п. п. ран., дес. Лаба Іван військ. поліціянт ран., стр. Луцишин Клим 35 п. стр. ран., стр. Липак Николай 35 п. стр. ран., стр. Логан Іван 80 п. п. ран., виступ Лукасевич Павло військ. поліціянт ран., виступ Потоцький Михайло 36 п. кр. обор. ран., стр. Лудкевич Франц УСС. ран., цив. Либериані Макс. ран., цив. Либериані Герман ран., стр. Пуговий Павло УСС. ран., стр. Лютий Федь 50 п. ран., стр. Левицький Микола добр. ран., стр. Луцишин Василь УСС. ран., цив. Лев Гінс ран., пол. Малишій Теодор ран., пор. Мельник Михайло 77 п. п. ран., добр. Мозчук Андрій

ран., добр. Малець Стефан ран., добр. Мазис Петро хорий до гарнів. цив. Маєр ран., добр. Москва Олекса ран., добр. Мудрий Михайло, ран., добр. Моргенштейн Павло ран., стр. Мілер У. С. С. ранений, доброволець Марія Озип вим., стр. Міршілек Михайло 30 п. ран., стр. Мізюк Михайло 55 п. п. ран., Міховська Марія цивільна ранена, стр. Мілиц Дмитро УСС. ран., стр. Міцишин Григорій 30 п. п. ранений, десятник Мерешко Стефан УСС. убитий, стр. Мірзаецький Юрко вартовий курінь 50 ранений, стр. Москва Стефан асист. курінь 41 ран., стр. Мацько Петро 90 п. п. ран., стр. Місюра Семен вартовий курінь 55 ран., улан Миско Іван 3 п. уланів ран., стр. Міхаленко Роман УСС. ран., стр. Маргінюк Іван УСС. ран., стр. Мриха Матвій УСС. ран., стр. Мариняк Іван доброволець ран., стр. Мельник Іван доброволець ран., стр. Москва Микола доброволець, гангрена, до гарн. шпиталю, цивільний Максимів Іван ранений, виступ Матвій Стефан УСС. ран., стр. Муць Андрій УСС. ран., добр. Мессінген Стапко ран., стр. Мацко Терентій 10 п. п. ран., стр. Мілицький Василь УСС. ран., стр. Михайлишин Фадір УСС. ран., добр. Новик Микола ран., четар Никифорок М. УСС. ран., стр. Носіцький Н. УСС. ран., стр. Новацький Бродислав 35 п. п. ран., санітарка Несторівна Ольга ран., стр. Нижник Михайло 3 полк тяжкої артилерії ран., четар Наванський Антін 95 п. п. ран., добр. Новолітський Стефан хорий, поручик Нозальський Антін ран., цив. Наваторський Казимир ран., виступ Озарків Василь добр. ран., однор. добр. Омединський Теодор 15 п. п. ран., цив. Олфельд Х. ран., стр. Обильницький Михайло військ. поліц. вим., стр. Орел Іван УСС. ран., стр. Оуфрак Юрій 58 п. п. ран., стр. Пліщук Стефан 15 п. п. ран., добр. Павлюк Іванович ран., поліц. Періг Антія ран., поліц. Препічка Олекса ран., стр. Падик Михайло дав трену ран., шофер Павль Михайло ран. Усі ранені знаходяться в гарніз. шпиталю 14.

Останні вісти.

— Французька дипломатична місія у Львові. В нашій столиці перебуває член французької делегації в Румунії п. Анрі Вільдема William, щоб поінформуватися про відносини в Галичині і підготувати ґрунт для дальших зносин, яких бажають собі держави порозуміння. Французький представник відбув ряд конференцій в Секретаріаті закордонних справ. П. Вільдема прийняв також делегацію львівських студентів, яке вручила йому меморіал про становище Жидів в Галичині й у Львові окремі.

До лікарів-Українців.

Наказ

Вважається всіх лікарів-Українців до 50-го року життя згодитися негайно в Державному Секретаріаті військових справ, Львів, Намісництво, II поверх в годинах між 8-12 перед полуднем, в цілях приділення до служби.

Державний Секретаріат Військових Справ: Вітовський, отаман в. р. д-р Білас оти.-лікар в. р.

ОБОВІСТКИ.

Четвер, 21. листопада 1918  
Няні: греко-кат. Михайла Арх. — римо-кат. Введ. Пр. Д.  
Виктра: греко-катол. Описифора жч. — римо-кат. Кемлі д.  
Повтова Харчова Управа просить в ра Фільца явитись в канцелярії Головної Управи при вул. Бляхарський ч. 18.

Вояки I укр. полку імені князя Льва: Михайло Тесля Василь Грубий, Семяк Захарович, усі в Настасова, пов. Тернопіль, Ілько Паньків в Остальця, Мартин Ющисин в Саджавок, пов. Скалах і Андрій Гуцал в Минайва, пов. Збярів, є у Львові — здорові й шлють поклин рідні й знайомим.

ОГОЛОШЕННЯ.

На продаж теплі сукняні чоботи окладані шкірою — ул. Панська 27 I. пов. 2 дв. на право. 879

П. д-р. Гарасимів в Ст

Прощу повідомити мою пдругу Гелену Зенберг, що її рідич, я й Ваня у — усі здорові. — Йонаш Власберг суду.

Харунжий У. С. С. Голинський

шає Манусикові ширий привіт в Цатаді

Знайомих в Самбо

прошу повідомити мою дружину Марію і Ізась здорові та своїх місць не поки. Михайло Леб'як.

Іван Дідич, готник 19. п. С

повідомляє рідню і знайомих в Сс що знаходиться в гарнізоні шпиталю в ліву ногу.

Павлина Шейнке

повідомляє рідню Зусатнін в Станислав знаходиться у Львові, здорова.

Оля Баричківна дай зна

себе! Да в Генеральній Команді, або Секретаріаті курієр відбере. Ми живем усі здорові! Василь.

Шукаю брата проф. Іларіона Левин

що мешкав на вул. Краше Відомість проси подати до Народньої вниці. — Карло Леванський.

П-на Тіва Вербер

зводять ласкаво пошати мені свою в Фрайда Мойсей, вул. Коллонтай ч. 3. 87

п. Самуїл Фрайда,

що його діти здорові. — Адольф Фрайд.

Четар У. С. С. Ковалин Та

звідомляє рідню і знайомих, що живе у Львові „Цятвелея“. 871

Др Теодор Бляуер

КОМАРНО наоджує у Львові гроші Зигмунт.

Олена Маргулес дочка Раисса в В

повіту Гулягін, просить знайомих з родичів, що живе у Львові, здорова.

Ізраїла Кона в Чортк

доньки Зіля й Наталка та сестри Адасять знайомих о повідомлення, що в безтєчї.

Глядаю умебльованої комна

Ласкаві вглошенє на адресу: Мельни харська ч. 18 I. поверх

Покиньброда Теодор повідомля

що живе здоровий у Львові — Б д-р мість подасть Паї Никола Даньчук

Родина Шимона Бегляй

у Львові є здорова, просить Герман шайна урядника суду в Стрию повідомити інж. Зайнфельда у Відні II. Aust. Hof. Nr. 31/II.

Олена Ол. Дзнерова в Жит

повідомляє рідню, що є здорова — в Львові, ул. Малецького ч. 2. — Київські просить передрукувати огсю оп.



ПЕЧАТКИ машинні та ручні таблиці і на виконує солідно по найкращей ШАНС ГЛЯЗЕРІ РИТІВНИЙ у ЛЬВОВІ вул. Синдуська ч.